

Τίμησαν τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά στην Ι. Μητρόπολη Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Β΄ Κυριακή των Νηστειών η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. Η Ιερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας τιμά και πανηγυρίζει ιδιαιτέρως τον μεγάλο Πατέρα και Διδάσκαλο καθώς όπως είναι γνωστόν ασκήτευσε επί έτη στην Σκήτη της Βεροίας.

Την παραμονή της εορτής το απόγευμα μεταδόθηκε στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90.2 FM», ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος με θέμα: «Γρηγόριος Παλαμάς, ο Αρχιεπίσκοπος της Θεσσαλονίκης, ο ασκητής της Βεροίας» στη σειρά των ομιλιών «Αγιολογία και ζωή».

Παρακολουθήστε την ομιλία:

``

Οι εορτασμοί ολοκληρώθηκαν ανήμερα της εορτής το πρωί με τον Όρθρο και την Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία που τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, όπου και αποθησαυρίζεται τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου του Αγίου.

Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε κεκλεισμένων των θυρών, ενώ μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος» στους 90.2 FM.

Στην Ιερά Ακολουθία έψαλλαν ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων Βεροίας κ. Αυγουστίνος Ανδρικόπουλος και ο Λαμπαδάριος του Ιερού

Μητροπολιτικού Ναού των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας κ. Γεώργιος Ανδρικόπουλος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» Τό θαῦμα τῆς θεραπείας ἑνός παραλυτικοῦ μᾶς περιέγραψε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Μᾶρκος. Ὅμως δέν περιορίστηκε μόνο στήν περιγραφή τοῦ ἐντυπωσιακοῦ θαύ-ματος, στήν περιγραφή, δηλαδή, ἑνός ἀνθρώπου ξαπλωμένου ἐπά-νω σέ ἕνα κρεβάτι νά κατεβαίνει ἀπό τήν ὀροφή τῆς οἰκίας καί στή συνέχεια νά σηκώνεται καί νά παίρ-νει στούς ὤμους του τό κρεβά-τι καί νά ἀναχωρεῖ. Περιέγραψε καί αὐτά πού δέν εἶδαν ὅσοι βρι-σκόταν ἐκείνη τή στιγμή μέσα στήν οἰκία, ὅσα δέν παρατήρησαν οἱ αὐτό-πτες μάρτυρες τοῦ θαύματος.

Καί ποιᾶ εἶναι αὐτά; Εἶναι αὐτά πού εἶδε μόνο ὁ Χριστός, αὐτά πού Ἐκεῖνος ὡς καρδιογνώστης διέκρι-νε μέσα στίς ψυχές τῶν παρόντων.

Τό πρῶτο εἶναι ἡ πίστη τῶν τεσ-σάρων ἀνθρώπων πού μετέφεραν τόν παράλυτο. «Ἰδὼν τήν πίστιν αὐτῶν», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγε-λιστής. Ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν πίστη τους καί θεράπευσε τόν ἀσθενῆ, ἀνταποδίδοντάς τους μέ αὐτόν τόν τρόπο τόν μισθό τῆς πίστεώς τους καί ἀποκαλύπτοντάς τιν συγχρό-νως καί σέ ὅσους δέν τήν εἶχαν ἀντιληφθεῖ ἀπό τήν πράξη τους.

Τό δεύτερο εἶναι οἱ διαλογισμοί τῶν γραμματέων πού παρακολου-θοῦσαν τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ. Κανείς ἀπό τούς παρόντες δέν τούς γνώριζε, γιατί δέν ἐξωτερικεύ-θη-καν ποτέ. Χωρίς νά μιλήσουν, χωρίς νά ἀντιδράσουν οἱ εὐσεβεῖς δῆθεν γραμματεῖς, διαλογιζόταν «ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτως λαλεῖ;» Ἀποροῦσαν, δηλα-δή, μέ ποιᾶ ἐξουσία εἶπε ὁ Χριστός στόν παράλυτο ὅτι συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες του, γιατί ἐκεῖνοι θεω-ροῦ-σαν τήν ἄφεση πού τοῦ παρεῖχε ὡς βλασφημία, καθώς, ὅπως ἔλε-γαν, μόνο ὁ Θεός μπορεῖ νά συγ-χωρεῖ ἁμαρτίες.

Ὅμως ὁ Ἰησοῦς ἀποκαλύπτει τούς διαλογισμούς τους, ὅπως ἀπο-κάλυψε καί τήν πίστη τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καί τούς ἀνταποδίδει ἀντί τόν ἔπαινο τόν ἔλεγχο: «Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρ-δίαις ὑμῶν;» Τί εἶναι αὐτά πού σκέ-φτεσθε μέσα στήν ψυχή σας; Ποιές ἀνίερες σκέψεις κυριαρχοῦν μέσα σας;

Ἡ ἔκπληξη τῶν γραμματέων θά ἦταν ἐκείνη τή στιγμή μεγαλύτερη ἀπό ὅση αἰσθάνθηκαν, ὅταν εἶδαν τόν παράλυτο νά κατεβαίνει ἀπό τή στέγη. Ἀλλά ὁ

Χριστός σηκώνει τό πέπλο τῆς ὑποκρισίας τους, ἀφε-νός γιά νά τούς συνειδίσει καί ἀφε-τέρου γιά νά διδάξει στους ἀκρο-α-τές του ἀλλά καί ἐμᾶς σήμερα τή σημασία καί τίς συνέπειες τῶν λογι-σμῶν.

Οἱ γραμματεῖς τῆς ἐποχῆς του ἐνδιαφερόταν νά φαίνονται μόνο ἐξωτερικά συνεπεῖς μέ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ὅπως τό κάνουν καί σήμερα πολλοί ἄνθρωποι, πού ἐμ-φανίζονται πιστοί, τυπικοί στά θρη-σκευτικά τους καθήκοντα καί εὐσεβεῖς ἐξωτερικά. Μέσα ὅμως στήν ψυχή τους, μέσα στόν νοῦ τους, μέσα στήν καρδιά τους, μαίνονται οἱ λογισμοί κάθε εἴδους, λογισμοί πονηροί καί ἀμαρτωλοί, λογισμοί ἀμφιβολίας καί ἀπιστίας, λογισμοί κατακρίσεως καί συκο-φα-ντίας. Καί ὅπως οἱ γραμματεῖς, ἔτσι καί αὐτοί καθησυχάζουν τή συνείδησή τους ὅτι δέν διαπράτ-τουν κάποια ἀμαρτία καί δέν χρειά-ζεται νά μετανοήσουν γιά τίποτε, ἀφοῦ δέν κάνουν κάτι, παρά μόνο σκέφτονται.

Καί ἂν οἱ γραμματεῖς τόλμησαν τότε νά ἀμφισβητήσουν τόν Χρι-στό καί νά τόν κατακρίνουν, ὑπάρ-χουν σέ κάθε ἐποχή ἄνθρωποι πού ἀκολουθοῦν τό παράδειγμά τους, καί ἐνῶ παριστάνουν τούς πιστούς καί τούς εὐσεβεῖς, ἐνῶ παριστά-νουν τούς τηρητές τοῦ θείου νόμου καί τῆς πίστεως, μέσα τους ἀμφι-σβητοῦν καί κατακρίνουν τόν Χριστό στό πρόσωπο τῶν διακό-νων του, τῶν ἱερέων καί τῶν ἐπι-σκόπων, πού Ἐκεῖνος ὄρισε «ποι-μέ-νας καί διδασκάλους» τῆς Ἐκ-κλησίας του.

Ὅμως αὐτοί οἱ λογισμοί δέν εἶναι ἀναμάρτητοι, γιατί δέν προκαλοῦ-νται ἀπό ἐξωτερικά ἐρεθίσματα, ἀλλά προέρχονται ἀπό τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί δείχνουν ὅτι εἶναι ἐμπαθής. Αὐτοί οἱ λογισμοί σκοτίζουν τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί μποροῦν νά τόν ὀδηγήσουν ἀπό τήν ἀμφισβήτηση στήν ἀπι-στία καί ἀπό τήν κρίση καί τήν κατάκριση στήν πτώση καί τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό.

Γι' αὐτό ἄς ἀκούσουμε τή σημε-ρι-νή ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς γραμματεῖς καί ὡς μία ἐρώτηση πού ἀπευθύνεται πρὸς τόν καθένα μας καί ἄς σκεφθοῦμε καί ἐμεῖς «Τί διαλογιζόμεθα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν;»

Καί καθώς σήμερα τιμοῦμε τόν μεγάλο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος νυχθημερόν ἐπί τρία χρόνια παρακαλοῦσε τήν Ὑπεραγία Θεο-τό-κο νά τοῦ φωτίσει τό σκότος, ἐπαναλαμβάνοντας τήν ἱκεσία «φώ-τισόν μου τό σκότος, φώτισόν μου τό σκότος», ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμά του καί ἄς συνη-θί-σου-με καί ἐμεῖς νά ἱκετεύουμε τήν Παναγία Παρθένο νά φωτίσει καί τό δικό μας σκότος, αὐτό πού μπο-ρεῖ νά μᾶς προκαλοῦν διά-φο-ροι λογισμοί, οἱ ὁποῖοι προσπα-θοῦν νά μολύνουν καί νά ἀμαυρώ-σουν τήν ψυχή μας καί νά μᾶς παρα-σύρουν στήν ἀμαρτία. Ἄς ἀγωνισθοῦμε νά ἀποδιώκουμε τούς λογισμούς τῆς ἀμφιβολίας ἀλλά καί τῆς κρίσεως μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιά νά δια-τηροῦμε τήν ψυχή μας καθαρή μέ τή βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, ἡ ὁποία ὑπῆρξε στή

Image not found or type unknown

ζαή της «καθαρωτέρα λαμπηδόνων ήλια-κῶν», γιά νά άξιωθοῦν καί έμεΐς τῆς
θλας τῦ Θεοῦ, ὅπως καί ὁ έορ-ταζόμενος άγιος Γρηγόριος ὁ Γε-λαμος, κατά τόν
μκαρισμό τοῦ Κυρίου ὅτι «οί καθαροί τῆ καρδία τόν Θεόν ὁμολογιοται».

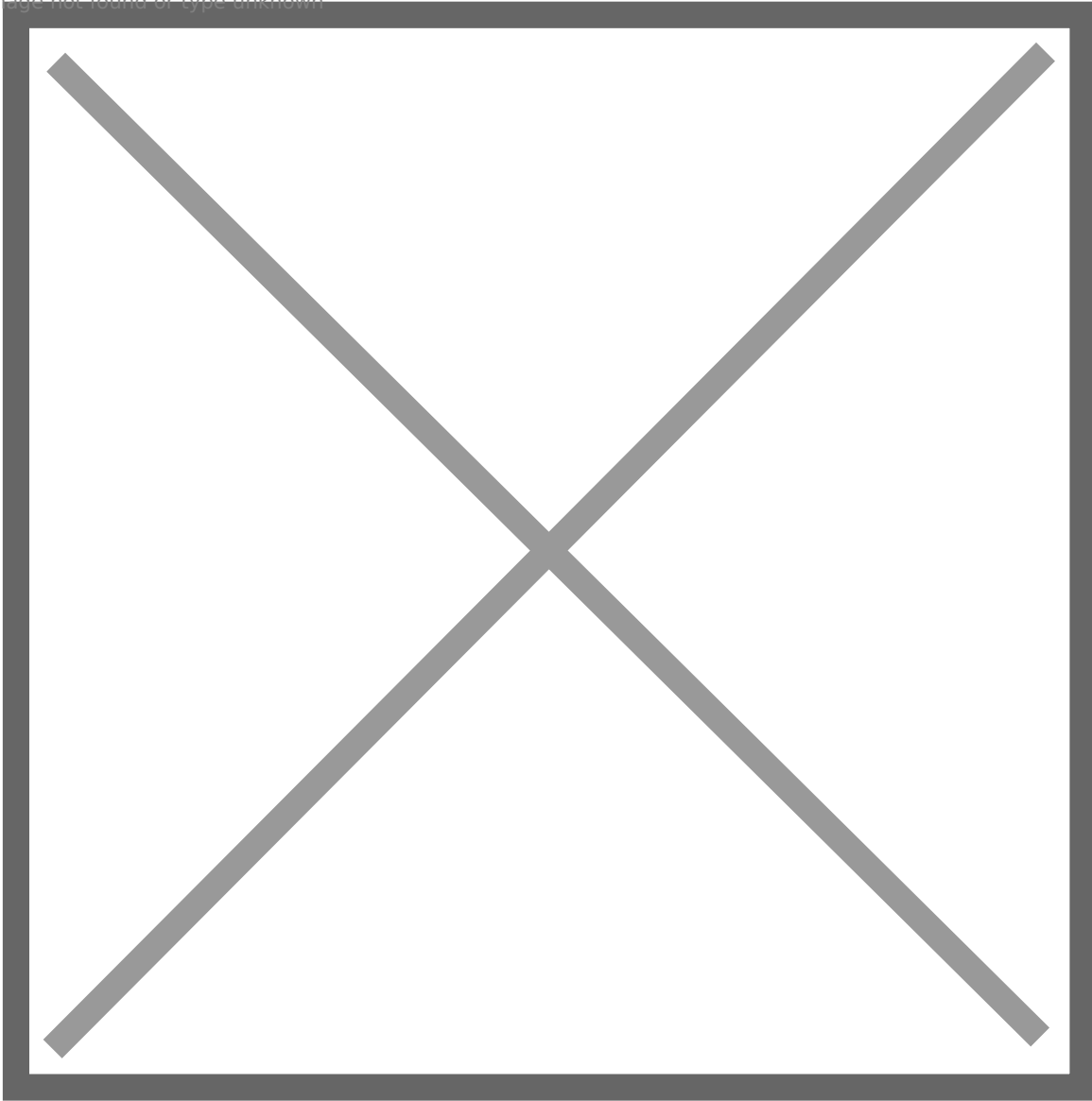

Image not found or type unknown

[περισσότερες φωτογραφίες πατώντας εδώ!](#)